

Rozjímanie na sobotu 22. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 22.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: pamätať
na srdce viery; páčiť sa Bohu a
blížnemu; byť synmi, nie
otrokmi.

APOŠTOLI nemôžu vydržať, keď sú
hladní. Pravdepodobne nejedli už
niekoľko dní. A tak, len čo prejdú cez
nejaké pole, odtrhnú niekoľko klasov,
rukami ich ošúpu a zjedia. Samotné
gesto sa nezdá byť problematické, ale
robia to v sobotu. A zákon hovorí, že
v tento deň sa zasiat obilie nesmie

zberať. Preto niektorí farizeji, pozorujúc bezstarostnosť týchto učeníkov, hľadajú vysvetlenie: „Prečo robíte, čo v sobotu neslobodno?“ (Lk 6, 2). Neodpovedajú im apoštoli, ale Ježiš: „Nečítali ste, čo urobil Dávid, keď bol hladný on i jeho družina? Ako vošiel do Božieho domu, vzal a jedol obetované chleby, ktoré nesmel jesť nik, iba kňazi, a dal aj tým, čo boli s ním?“ (Lk 6, 3-4).

Pán často zanedbával niektoré zvyklosti židovského národa. Niektorí zákonníci a farizeji mu vyčítali, že si jeho učeníci pred jedlom neumývajú ruky, nehovoriac o obvineniach, že v sobotu robil zázraky. A prečo to robil? Aby sa viera dostala do centra náboženskej praxe, „a aby sa vyhol nebezpečenstvu, ktoré sa týka tých zákonníkov rovnako ako nás: dodržiavať vonkajšie formality, pričom srdce viery zostáva v pozadí. Príliš často si *mejkapujeme* svoju

dušu (...) To je riziko religiozity zjavu: navonok sa tváriť dobre a zanedbávať očisťovanie srdca. Vždy je tu pokušenie *zredukovať náš vzťah s Bohom* na nejakú vonkajšiu zbožnosť, ale Ježiš sa s takýmto uctievaním neuspokojí. Ježiš nechce vonkajškovosť, chce vieru, ktorá preniká do srdca“[1].

To rozhodne neznamená, že vonkajšie skutky nie sú dôležité. V Pánovom každodennom živote sú v skutočnosti prítomné mnohé tradície každého Žida tej doby: recituje zvyčajné modlitby, často chodí do synagógy, slávi sviatky... Ale to všetko nerobil len tak na oko, ani ako spôsob, ako si získať úctu Boha Otca či iných, ale ako výraz lásky, ktorá naplňuje jeho srdce. Týmto spôsobom „nám pripomína, že kresťanský život je *cesta*, ktorú treba prejsť, a nespočíva ani tak v zákone, ktorý treba dodržiavať, ale v samotnej

osobe Krista, ktorého máme stretnúť, prijať a nasledovať“[2].

JEŽIŠ nekritizuje ani tak horlivosť niektorých zákonníkov a farizejov v dodržiavaní zákona, ako skôr ich nedostatok lásky. Mnohí z nich venovali veľa času modlitbe a pôstu, ale za to zanedbávali najzákladnejšie povinnosti lásky k blížnemu. Preto neváhali kritizovať každého, kto sa neriadil ich životným štýlom, alebo im viac záležalo na plnení predpisov ako na radosti z uzdravenia človeka. V skutočnosti nie je nič protikladnejšie ako protiklad dodržiavania Božieho zákona s túžbou chcieť dobro druhých. „Cnosti chcem, a nie striedmosť, povedal inými slovami Jahve vyvolenému národu, ktorý klamal sám seba určitými vonkajšími formalitami. Preto máme pokánie a umŕtvovanie

praktizovať ako skutočné prejavy lásky k Bohu a k blížnemu“[3].

Svätý Gregor Veľký poznamenal, že pôst je svätý vtedy, keď ho sprevádzajú iné čnosti, najmä štedrosť[4]. V tomto zmysle nás svätý Josemaría povzbudzoval, aby sme praktizovali „umŕtvovania, ktoré neumŕtvujú iných, a ktoré nás robia jemnocitnejšími, chápavejšími a otvorenejšími voči ostatným“. A dodal: „Neumŕtvuješ sa, ak si urážlivý, ak sa necháš viesť iba svojím egoizmom, ak zotročuješ iných, ak sa nedokážeš zriecť zbytočností — a niekedy i potrebných vecí — , ak zosmutnieš, keď veci nevychádzajú tak, ako si si predstavoval. Naopak, umŕtvuješ sa práve vtedy, keď sa vieš stať pre všetkých všetkým, aby si získal všetkých“[5].

Každý deň nám ponúka veľa príležitostí, ako sa páčiť Bohu tým, že

sa snažíme o dobro ľudí okolo nás:
usmievať sa, keď sme unavení,
ponúknuť sa, že urobíme
nákladnejšiu prácu, odpúšťať drobné
trenice spoločného života, deliť sa o
svoj čas s tými, ktorí to najviac
potrebujú... Týmito gestami plníme
hlavné prikázania zákona: „Milovať
budeš Pána, svojho Boha, z celého
svojho srdca, z celej svojej duše, zo
všetkých svojich síl a z celej svojej
mysle a svojho blížneho ako seba
samého!“ (Lk 10, 27).

NIEKEDY môžu formality poskytnúť
určitý pocit istoty. Vo všeobecnosti
všetci potrebujeme presné údaje o
tom, či niečo robíme dobre. Ak tento
prístup aplikujeme na kresťanský
život, môže sa stať, že vzťah s Bohom
sa bude podobáť vzťahu tých
farizejov, ktorých Ježiš odsúdil: plný
navonok dobrých skutkov, ale so

srdcom, ktoré nebije tým, čo žije. Na druhej strane, keď plníme prikázania zapojením svojich síl – vôle, citov a rozumu –, objavujeme hlbokú, pokojnú radosť, pretože svojimi duchovnými zmyslami vychutnávame jeho lásku v každom jeho prikázaní a v každej životnej situácii. Prelát Opus Dei hovorí: „Poznanie, že nekonečnú Božiu lásku nachádzame nielen na počiatku našej existencie, ale v každom okamihu, pretože je nám bližší ako my, nás naplňa istotou“[\[6\]](#).

Zakladať kresťanský boj na Božom synovstve nás naplňa optimizmom. Dnes sa hovorí, že prejavy náklonnosti, ktoré dieťa dostáva od svojich rodičov, môžu mať rozhodujúci význam pre jeho budúcnosť. Ak sa od útleho veku bude cítiť milované a uznávané, keď vyrastie, bude mať pevný základ, na ktorom bude stavať všetky ostatné vzťahy. No niečo podobné sa deje aj v

našich vzťahoch s Bohom. „Vedomie, že máme Otca, ktorý nás nekonečne miluje, nám umožňuje viesť radostný a naplnený život a tiež nás vedie k tomu, aby sme touto láskou, dôverou a jednoduchosťou osvetľovali všetky oblasti našej existencie, a to aj uprostred ťažkostí alebo keď silnejšie prežívame svoje nedostatky“[7]. Božie synovstvo nám dáva aj inú perspektívu plnenia zákona: nie sme poddaní, ktorí sa snažia zapáčiť kráľovi, ale deti, ktoré sa snažia zapáčiť svojmu otcovi... aj keď sa im to nie vždy darí. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby sme vždy cítili, že sme milovanými Božími deťmi.

.....

[1] František, *Anjel Pána*, 29-VIII-2021.

[2] Benedikt XVI, *Audiencia*, 9-III-2011.

[3] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 992.

[4] Porov. Svätý Gregor Veľký,
Pastoračné pravidlá, 19, 10-11.

[5] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*,
bod 9.

[6] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*,
9-I-2018.

[7] Fernando Ocáriz, *Homília*, 26-
VI-2024.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/sobota-22-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/sobota-22-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (12.04.2026)